

az uradalmak és gazdaságok cselédei és egyéb gazdasági alkalmazottai részére végeztetik. Kivételesen vámörlésnek tekintetik a kizárólagos vámmalmoknak az az örlésé is, amidőn a malom székhelyén lévő csupán kenyérsütéssel foglalkozó kisiparos, kórház, közös konyha stb. a saját üzemében való felhasználás céljaira öröltet, de csak akkor, ha a kizárólagos vámmalom helyének községében kereskedelmi örlést végző malom nincs. Ez a kedvezmény azonban csak addig illeti meg a vámmalmot, amíg az ily címen beszállított gabona mennyisége nem haladja meg a rendes vámörlés 40%-át. Minden egyéb örlés, kereskedelmi örlésnek minősül. A kereskedelmi örlés tehát a malom telepén kívül lebonyolított cserelés (cseretelep) is. Vítás esetekben az e célból alakított bizottság meghallgatása után a pénzügyminiszter dönt.

A vámörlésből származó gabonakeresetek, akár szemes állapotban, akár őrleményként való eladása, ha az eladás a malom telepén történik, a forgalmiadó alól mentes.

Azok a malmok, amelyek vámörlés mellett kereskedelmi örlést is teljesítenek (vegyes típusu malmok) rendszeres könyvvizetésre kötelesek és valóságos vámkeresetük értéke után fizetik a forgalmi adót. Az adó-kivetési időszak ezeknek a vegyes típusu malmoknak részére egy naptári hónap és vallomásukban külön tüntetendők fel a kereskedelmi örlésből és külön a vámkereseményből származó bevételek. A vallomás beadása és az adó befizetése a tárgyi hónapot követő hó 15-ig történik.

A vámkereset értékének megállapítása akként történik, hogy buza örlése esetén az ingatlan vagyónválság szempontjából havonta megállapított bezaár irányadó, egyéb termények értékét a pénzügyminiszterium hónapról-hónapra állapítja meg.

A kizárólagosan vámörlést folytató malmok a forgalmiadót a kötelező kivételsszerű általányozás útján röjják le. Az 1925/26. évről kivetendő forgalmi adóátalány összege általában az 1924/1925. évi kontingens együtöde. Az esetleges aránytalanságok hivatalból kiigazítandók. Ezenfelül fel- és lefelé kiegyenlítő változásnak van helye, ha a malom forgalmi viszonyaiban jelentősebb változás állott be. Az adó kivetését a vármegyei molnár szövetségek meghallgatásával a pénzügyigazgatóság buzaértékben eszközözi. Az erről szóló fizetési meghagyás ellen 15 napon belül a pénzügyminiszteriumhoz van teletbezésnek helye. (Ha a kizárólagosan vámörlést végző malom vegyes típusu malommá kíván átalakulni, ezt a szándékát legkésőbbben az átalakulásakor a pénzügyigazgatóságnál bejelenteni és könyvvizetését átszervezni köteles.) Az adóátalány részletekben fizethető be. Az általányozott malmok a szokásos vámfeljegyzési könyvön kívül semminemű könyvet nem tartoznak vezetni.

Az általános forgalmiadó késedelmes fizetése esetén kiszabható adópótlék újabb megállapításáról szóló 1925. évi 105.101/P. M. számú rendelet. Az 1925. évi 700/P. M. számú. rendelettel az általános forgalmiadó késedelmes befizetése esetén érvényben volt havi 10 százalékos adópótlék havi 3 százalékra szállítatott le, melyet az elsőfoku hatóság 1/2 százalékig, a pénzügyminiszterium pedig korlátlanul mérsékelhet. Ezen intézkedés kiegészítése gyanánt az 1925. évi 105.101. sz. rendelet szerint, ha a fizetési késedelem 8 napot nem halad meg, adópótlékot 1/2 százalékban, ha a késedelem 15 napnál nem több 1 százalékban, ezen túl, de egy hónapot meg nem haladó késedelem esetén 2 százalékban kell megállapítani. Az egy hónapot meghaladó késedelem esetén az adópótlék továbbra is változatlanul 3 százalék. Az adópótléknak az a laprendeletben megállapított mérséklési lehetőségére vonatkozó intézkedés továbbra is érvényben van.

A vámkezelési illetékek felfüggesztése. A pénzügyminiszter 107756/1925. P. M. számú rendeletével az 1925. évi XXIII. t.c.-ben kapott felhatalmazás alapján, elrendelte a behozatali és kiviteli áruküldemények vámkezelési illetékének felfüggesztését.

Kivételképen továbbra is vámkezelési illeték alá esik a vámtarifa 135. száma alá tartozó tőzeg és tőzegtészén, lignit és kőszénkocsz és az ezen anyagokból előállított minden szilárd, mesterséges tüzelőanyag a behozatal alkalmával. Vámkezelési illeték tehát ezen cikkek kivitele alkalmával nem szedetik.

Ez a rendelet 1925. augusztus 15-én lépett életbe.

Joggyakorlat.

Ha a vállalat üzleti könyveket vezet, a társulati adó alapját az üzleti könyvek alapján, nem pedig becslés útján kell megállapítani. (Közgazgatási Biróság 8470. 1924. P.) A pénzügyigazgatóság a társulati adó becslés útján állapította meg, mert a vállalat mérleget nem készített. A kivetett adó ellen benyújtott felelőzést pedig azzal az idokolással utasította el a társulati adó mérve ellen irányuló részében, hogy a V. U. 116. §-a szerint a felelőzést köteles állításait bizonyítani. Panaszos azon az alapon kéri a kivetett adó törlését, hogy az 1923. üzletét veszteséggel zárta, amit a bevallásához csatolt nyereség-veszteségszámlával kívánt igazolni.

Az 1922. évi XXIV. t.-c. rendelkezéseiből nyilvánvaló és a vonatkozó törvényjavaslat indokolásából is minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ezen törvény alapján adózó vállalatok adóját a számadások alapján kell kivetni, mert a 13. §. szerint az adóköteles nyereség megállapításánál a mérleg egyenlegéből kell kiindulni, a 32. §. szerint a bevalláshoz mérleget és nyereség- és veszteségszámlát kell csatolni és a 33. §. szerint a kivetéshez szükséges adatokat, ha az adózó fél nem terjeszti be, könyvvizsgálat útján kell beszerezni; a pénzügyigazgatóság helytelenül járt el tehát akkor, amidőn a panaszos cég adóját becslés útján állapította meg. A panasszal megtámadott határozatnak az az indokolása, hogy a felelőzést köteles állításait bizonyítani, nem lehet helytálló akkor, amidőn az adózó fél a könyveire hivatkozik, mert a könyvek adatait a felelőzésekben bizonyítani nem lehet, hanem azoknak valódiságáról a pénzügyigazgatóság csak oly módon szerezhet meggyőződést, ha a felhívott törvény 33. §-a alapján a könyveket megvizsgálja. Az a körülmény, hogy panaszos vállalat, az üzem terjedelmére és minőségére való tekintettel, nem készített mérleget, hanem csak nyereség-veszteségszámlát állított fel, még nem lehet ok arra, hogy a számadások alapján esz-közlendő adó kivetés mellőztessék akkor, amidőn a törvény a jövedelem felbecslését nem engedi meg, hanem a számadások szerint mutatkozó valóságos üzleteredményt kívánja adó alá vonni.

A panaszban felhozott az a körülmény, hogy az üzlet végén nagy sörkészet megromlott, nem lehet indok a zárszámadás alapján megállapítandó adó törlésére, hanem igenis azon panaszbeli állítás, hogy az üzlet veszteséggel záródott a vezetett számadások szerint, az adó törlését fogja maga után vonni akkor, ha a könyvek megvizsgálása után beigazolást nyer, hogy adóköteles jövedelem nem volt. Ezt az adózó fél a nyereség-veszteségszámlával kívánta bizonyítani és könyveire utalt. Ha tehát a pénzügyigazgatóság a számadásokat aggályosnak találta, akkor köteles a könyvvizsgálatot fogatosítani és az adóköteles jövedelmet a könyvek adatai alapján megállapítani.

Ha az áru-es anyagleltár értékelése nem felel meg a törvény rendelkezésének, az értékelést az adózás szempontjából ki kell igazítani, de a társulati adó becslés alapján kivetni nem szabad. (Közgazgatási Biróság 6905/1924. P. sz.).

Panaszos adójának a kivetésénél a zárszámadás adatainak mellőzése mellett becslés alapján állapították meg az adóköteles jövedelmet